

ЧЕТИРИНАДЕСЕТИ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Живели някога един баща и една майка, които имали тринадесет сина. Когато се родило четиринадесетото дете, също момче, те го нарекли Четиринадесети. Четиринадесети растял много бързо и скоро заякнал и възмъжал.

— Сега ти ще можеш да помагаш на твоите тринадесет братя и да работиш с тях на полето — казала му майка му. — Вземи кошницата със закуските и върви при тях.

Взел той кошницата, в която имало четиринадесет хляба, четиринадесет резена сирене, четиринадесет литра вино и тръгнал. По пътя обаче огладнял и ожаднял, и изял четиринадесетте хляба, сиренето и изпил четиринадесетте литра вино.

За другите братя не останало нищо. Те си затегнали коланите и му казали:

— За ядене те бива. Нека да видим как работиш. Вземай мотиката и започвай да копаеш.

— Добре, братя — отговорил Четиринадесети, — само че ми дайте мотика, която да тежи четиринадесет килограма.

Неговите братя му дали мотика, която тежала четиринадесет килограма.

— А сега да видим — казал най-малкият брат, — кой пръв ще стигне до края на нивата!

Размахали мотики четиринадесетте братя — първи до края на нивата стигнал Четиринадесети.

От този ден той заработил заедно с братята си. Работел за четиринадесет души и ядял за четиринадесет души. От гладуване братята му отслабнали и заприличали на чирози.

Тогава майката и бащата казали на Четиринадесети:

— Обиколи малко света и виж как живеят хората.

Четиринадесети се сбогувал с родителите си и тръгнал на път.

В едно село един богаташ търсел петнадесет копачи за работа на полето. Четиринадесети научил за това, отишъл при него и му казал:

— Аз работя и ям за четиринадесет копачи. Но вземам и надница за четиринадесет души. Ако искате, при тези условия може да ме вземете.

Богаташът решил да изпробва Четиринадесети и го взел на работа. Но той имал нужда от петнадесет копачи, затова наел още един. И наистина Четиринадесети правел четиринадесет копки с

мотиката, а копачът, с когото той работел — само една. Скоро цялото поле било обработено. Но на богаташа не му се искало да плати на Четиринадесети за четиринадесет копачи. Затова решил да се избави от него.

— Виж какво — казал му той, — направи ми още една услуга. Вземи седем вола, четиринадесет чувала, иди с тях в ада при Луцифер, напълни ги със злато и ги докарай тук.

— Добре — казал Четиринадесети, — само ми дайте клещи, които да тежат четиринадесет килограма.

Богаташът му дал клещи, които тежали четиринадесет килограма. Четиринадесети впрегнал воловете и се отправил към ада. Стигнал той до вратите на ада, почукал и извикал:

— Трябва ми самият Луцифер!

— Какво искаш от нашия повелител — попитали го дяволите, които охранявали вратите.

Четиринадесети им дал писмото на господаря си, в което той искал четиринадесет чувала злато.

— Влез — казали му те.

Щом влязъл в ада, върху него се нахвърляли четиринадесет дявола, за да го разкъсат със зъби. Но младежът не бил от страхливите: хванал той един дявол с клещите за езика, хванал втори, трети и така подредил всичките, че нито един не останал жив. Останал жив само Луцифер, най-главният дявол.

— Какво направи ти?! — заплакал той. — Ти погуби моите най-добри четиринадесет дяволи! Сам няма да мога да напълня твоите чували със злато.

— Нищо — успокоил го Четиринадесети, — аз сам ще се справя.

Напълнил той четиринадесетте чувала със злато и казал на Луцифер:

— Бъди здрав. Аз си тръгвам.

— Не, ти оттук няма да излезеш — изревал Луцифер и си разтворил устата така, че да погълне Четиринадесети. Но той хванал с клещите Луцифер за езика, метнал го на гръб и тръгнал обратно на път, като подкарал натоварените със злато волове. След като се върнал в дома на своя господар, вързал дявола за крака на кухненската маса.

— Кажы какво искаш да направя сега? — замолил го Луцифер. — Но само ме пусни да се върна в ада!

— Добре — усмихнал се Четиринадесети. — Вземи моя господар и върви с него в ада.

Дяволът не чакал да го молят повторно. Така Четиринадесети се сдобил с къща, с добитък и с чували със злато.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.